

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XII. S. Gregorius. An quæro hominibus placere? si adhuc hominibus
placerem; Christi servus non essem. Ad Gal. 1. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

XII.

S. Gregorius.

An quero hominibus placere: si adhuc hominibus placerem; Christi servus non essem. Ad Gal. 1. 10.

1. Considera, quanta res sit difficultatis posse simul hominibus placere & Christo, dum id neque Doctor gentium ausus est sibi polliceri. Satis constat, quod illi contradictiones, quod obstacula fuerint superanda pro honore Divino. Tu quid pretendis de duobus? *an quavis hominibus placere?* miserum te, si hoc quæris, confustionem quæris, siquidem *Confusi sunt, qui hominibus placent.* Amor hominum tres habet condiciones pessimas: prima est, quod sit difficile illum conlequi. Secunda, quod sit facile illum perdere. Tertia, quod etiam obtentus plus mali quam boni afferat possidenti, quia saltem non permittit integram libertatem donandi te DEO. Et hæc forte potissima causa est, ob quam Apostolus illum parum à se curari ostendit, cum dixit: *Omnia mihi licent, sed ego sub nullius redigar potestate.* 1. Cor. 6. 12.

Videtur licite ambire posse amorem hominum, qui pro eorum salute laborat. Sed non est ejus cura habenda. Nonne vides, quanta subjeciaris servituti, cum homines liberaliter tibi solvant quantumvis alioquin debitum stipendium approbationis, applausus, & aliarum ejusmodi conte-

stationum amoris, *Redigeris quamprimum sub potestate.* Quia paulatim ita illis afficeris, ut jam non sis amplius tui Dominus absolutus. Certè vel ex gratitudine videris obligatus, ut multis in rebus illis condescendas, unde tantà libertate non curras viam Divini servitij. Quid igitur velis? placere Christo, eoque studio generosè vincere respectus humanos, adeo ut vel non cures hominibus placere, vel saltem non procures. *An quero?*

2. Considera Apostolum non absolute pronunciare: *Si hominibus placerem, Christi servus non essem:* sed, *si adhuc placerem.* Quia tantisper licet aliquando cunctis hominibus & Christo placere, sed non diu. *Coangustatum est stratum, ita ut alter decidat.* Necesse est tandem pessumire vel amorem Divinum vel humanum. Noli igitur falli, quasi tua sit ista felicitas, ut habeas utrumque. Parum durabit, si rite tuo fungaris officio. Ideo fac, ut amor Divinus prius prosternat amorem humanum, quam ab isto prosternatur.

3. Considera duobus modis fieri posse, ut quis desideret hominibus placere. Unus est non ob aliud, quam hoc ipsum, ut placeas. Et hoc est, quod

quod haecenus fuit reprehensum, quia summum est malum. Hoc est malum, unde Idololatria sumpsit originem. Artifex non alio fine, quam ut illi placeret, qui ejus operam conduxit, studuit ad vivum exprimere lineamenta vultus, illi adulari, assentari, & hi fuerunt perniciosi labores, qui in ruinam prae omnibus alijs impulerunt humanum genus; adeo fuerunt execrati à DEO: *Artifex volens placere ei, qui se assumpsit, elaboravit arte sua, ut similitudinem in melius figuraret. Multitudo autem hominum abducta per speciem operis eum, qui ante tempus tanquam homo honoratus fuerat, nunc DEUM estimaverunt.* Sap. 14. 19. Alter modus, quo quis desiderare possit hominibus placere, est, ut placendo facilius ad DEUM pertrahat, & hic est maximè laudabilis, quia iste est modus, quem suavit ipse Apostolus. cum dixit: *Unusquisque vestrum proximo suo placeat in bonum, ad edificationem.* Rom. 15. 2. & ideo cum operam dare virtuti cupis, eatenus placere satagas, ut aedifices; saltem cura, ne displiceas, hoc est, ne te recludas exoticum, incivilem, inurbanum, ut vitia, quae sunt in cultore virtutis, ipsi virtuti non tribuantur, & ita misera tanquam inanimata diffametur. Solum per vigila, ut serves continuò intentionem rectam, eamque renoves. Tantum est periculum, ne more negotiatorum in eo finem tuum constituas, quod principio solum ut medium procurare intendebas.

4. Considera septem esse preroga-

tivas eximias, quae faciunt, ut quilibet placeat cum virtute. Omnes numerantur in scripturâ Divinâ. Omnes quilibet consecrari cum laude potest: omnes quilibet obtinere.

I. Est sapientia in sermone. *Placuerunt omnia verba haec coram Hiferne, & coram pueris ejus, & miratur sapientiam ejus.* Judith 11. 18. Sapientia loquentis placet omnibus: ratione, quâ auribus placet melodia.

II. Prudentia in consilio: *Placuit Pharaoni consilium, & cunctis ministris ejus: locutusque est ad eos.* Non venire poterimus talem virum, qui Scriptura DEI plenus sit. Gen. 41. 37. Prudentia consultantis placet omnibus: ratione, quâ oculis placet lux.

III. Mansuetudo in responso. *Placueris populo huic, & lenieris eos verbis clementibus, servient tibi omni tempore.* 2. Par. 10. 7. Mansuetudo respondentis placet omnibus eâ ratione, quâ tactui placet, quod est molle.

IV. Modestia in rebus prosperis: *Puer autem Samuel proficiebat, atque crescebat, & placebat tam Domino quam hominibus.* 1. Reg. 2. 26. Modestia existentis in statu prospero placet omnibus eâ ratione, quâ placet verecundia in sponso.

V. Fortitudo in adversis. *Locuti sunt servi Saul in auribus David: Ecce placet Regi, & omnes servi ejus diligunt te.* 1. Reg. 18. Fortitudo illius, qui consistatur adversis, placet omnibus eâ ratione, quâ generositas placet in milite.

VI. Liberalitas in beneficijs conti-

tribulibus præstandis. *Quæsit Si-*
mon bona genti sue, & placuit illis pote-
stas ejus, & gloria ejus omnibus diebus. 1.
Mach. 14. 4. Liberalitas beneficium
se exhibentis in terra versantibus placet
omnibus eâ ratione, quâ hortis
placet imber.

VII. Pietas in beneficijs conferendis
etiam his, qui jam decesserunt.
Flevit David super tumul. & Abner & c.
omnisque populus audiivit, & placuerunt
ei cuncta, quæ fecit Rex in conspectu
populi. 2. Reg. 3. Pietas benefi-
facientis existentibus lubus terram,
placet omnibus eâ ratione, quâ sol
placet cavernis: Septem istæ tam pul-
chræ prærogativæ fuerunt omnino
septem illæ mulieres formosissimæ, quæ
apprehenderunt virum unum. Isa. 41.
Omnes simul desponsatæ sunt S. Gre-
gorio Rapæ, omnes quasi unâ voce
clamarunt; *Aufer opprobrium nostrum.*

Dum illæ miseræ in ea tempora inci-
derunt calamitosa, quibus ita abjectæ
habebantur in populo Christiano, ut
vix inveniri posset, qui uni jungeretur,
ne dum omnibus. Apparet sanè omnes
dein gratissimas extitisse: Divo, qui
eas sibi despondit; ipse namque tan-
tum illi gloriæ attulerunt. Et quis a-
lius fuit Pontificum, qui, ut ille, tulerit
cognomen Magni: Proinde omnes
istæ prærogativæ tales sunt, ut merito
pro conditione status illas tibi compa-
res, itaque alijs cum laude placeas,
quamvis omnes singulari quodam
modo conveniant magno alicui Anti-
stiti. Verum est, non esse modum
etiam invidis placendi. Sed quid re-
fert? non idcirco Gregorius minus
habuit splendoris in Throno Vaticano,
quia fuerunt nonnulli, qui ab illo, ut
nocturnæ volucres à sole, abhorre-
bant.

XIII.

Id quod in presenti est momentaneum & leve tribulationis nostræ ;
supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operatur in
nobis ; non contemplantibus nobis, quæ videntur, sed quæ non
videntur. Quæ enim videntur, temporalia sunt, quæ non
videntur, æterna. 2. Cor. 4. 17.

1. Considera non dici: *Tribulatio.*
sed *Id, quod in presenti est, tri-*
bulationis. Nam si de tribulatione
spectes, quod præterijt, nihil affert
incommodi, & sic opus non est ejus ali-
quam facere mentionem, si id spectes,
quod in presenti est, quid demum est?
Momentaneum & leve. Ita sanè est
malum, sed momentaneum, hoc est,
brevissimum, maximè si compareret
æternitati. Et simul est leve, si cul-
pam respicias, quam necesse est expia-
re, leve, si gratiam spectes, quæ tibi
conceditur ad illud tolerandum. Le-
ve, si præmitum consideres, quod tibi
paratur, si tuleris patienter.

2. Con-